

Významné životní jubileum prof. MUDr. Karla Horkého, DrSc.

Dne 9. května 2013 oslaví pan profesor Karel Horký, DrSc., 80. narozeniny! A je to i neuvěřitelných 47 let, kdy jsme se s Karlem poprvé potkali – medika začal učit na III. interní klinice 1. lékařské fakulty a Všeobecné fakultní nemocnice pan asistent Horký, tehdy v laboratoři zaměřené na výzkum v oblasti hypertenze, hlavně na systém renin-angiotensin-aldosteron.

Profesor Horký se narodil 9. 5. 1933 v Brně, kde pak vystudoval na Masarykově univerzitě Lékařskou fakultu. Po promoci nastoupil na umístěnou na interní oddělení nemocnice v Děčíně, kde po třech letech složil interní atestaci I. stupně, a v roce 1960 byl vyzván k přestupu na Charvátovu III. interní kliniku v Praze na Karlově náměstí. Na této klinice pak pracoval až do roku 1990, kdy byl opět vyzván k tomu, aby se stal přednostou II. interní kliniky Všeobecné fakultní nemocnice. Na III. interní klinice obhájil v roce 1966 kandidátskou disertační práci, složil atestaci II. stupně z vnitřního lékařství, v roce 1988 habilitoval a po dvou letech byl pak po obhájení doktorské práce také jmenován profesorem vnitřního lékařství. Z uvedeného časového sledu je patrné, že celý profesní postup byl ovlivněn režimem, který jej zásadním způsobem zpomalil, ale neodradil Karla Horkého od trpělivé vědecké práce, zaměřené především na humorální regulaci krevního tlaku a patogenezi hypertenze. V období kolem roku 1968 se Karlovi Horkému podařila realizace významného zahraničního pobytu (který opakoval dvakrát) na Clinical Research Institute of Montreal v Kanadě. Zde se již cíleně věnoval zmíněnému systému renin-angiotensin-aldosteron, publikoval řadu zásadních prioritních poznatků z této oblasti v prestižních zahraničních časopisech. Stal se postupně mezinárodně uznávaným odborníkem v oblasti humorálních faktorů u hypertenze, přednášel jako zvaný řečník po celém světě, bohužel s jistým zpožděním především až po roce 1989.

Stejně tak to bylo teprve po roce 1989, kdy se mohl stát přednostou II. interní kliniky 1. lékařské fakulty a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Zde se stal velmi úspěšným pokračovatelem mnoha slavných předchůdců, jako byli pánové Thomayer, Pelnář, Vančura a Herles. Vytvořil pracoviště, které se věnovalo komplexně interní medicíně s výrazným zaměřením na studium hypertenze a na obor kardiologie. Pod jeho vedením vznikla laboratoř zaměřená na

molekulární biologii a otázky etiologie a patogeneze hypertenze, vedoucím této laboratoře zůstal i řadu let po odchodu z pozice přednosty kliniky v roce 1999. Na klinice zůstal až do současné doby a podílí se na pedagogické činnosti, přednáší studentům, zkouší státní zkoušky z vnitřního lékařství, aktivní je ve výuce postgraduální, stále zkouší atestace z vnitřního lékařství. Mnoho let byl předsedou komise pro obhajoby kandidátských disertačních prací, pracoval v prezidiu České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně.

Publikační činnost profesora Horkého je také pozoruhodná, publikoval více než 450 časopiseckých sdělení, z toho více než 120 ve významných zahraničních časopisech, je autorem 22 monografií a skript, jeho monografie opakovaně získaly ocenění jako nejlepší publikace, jak od vydavatelství Avicenum, tak od rektora Karlovy univerzity. Jako hlavní pořadatel realizoval opakované vydání ohromného díla – Repetitoria vnitřního lékařství (poslední vydání je před publikací), monografie, která svým obsahem přesahuje všechny obory vnitřního lékařství. Znalost problematiky a zkušenosti Karel Horký také zúročil jako člen redakčních rad špičkových časopisů, jako jsou *European Journal of Internal Medicine*, *Endocrine Regulations*, *Cor et Vasa*, *Vnitřní lékařství* a české verze *Journal of the American Medical Association*.

Jeho odborné kvality vedly k tomu, že se stal členem prestižní Evropské společnosti pro klinický výzkum, členem International Society of Medicine, čestným členem American College of Physicians, Slovenské internistické společnosti a Polské internistické společnosti, České a Slovenské endokrinologické společnosti, čestným členem České kardiologické společnosti. Samostatnou kapitolou je pak jeho funkce předsedy České internistické společnosti, kterou vykonával v letech 1990–2006, potom byl jmenován čestným předsedou této společnosti a zůstává i dnes členem výboru České internistické společnosti.

Stejně jako před deseti lety, kdy byla sepsána laudace k narozeninám sedmdesátým, je nutné připomenout ohromnou pracovitost, cílevědomost, poctivost a skromnost, která profesora Karla Horkého provází celým životem. Pro ty, kdo měli možnost s ním spolupracovat, byl vždy velkým vzorem, tahounem, inspirací, pomocníkem a přítelem, který uměl nasměrovat odborně všechny ty, kteří mu uměli naslouchat. Své velké zkušenosti předával rád a nemohu si odpustit ani osobní vzpomínku na první společnou publikaci – sepsal ji v podstatě sám, nabídl k doplnění (těch nebylo ani třeba) a pak ponechal první autorství tomu, koho učil!

*Milý Karle,
prakticky celý profesionální život jsi mi byl nablízku, vážil jsem si vždy Tvé pracovitosti, skromnosti a vzdělání, rád jsem Tě potkával nejen při odborných akcích, ale také na koncertech Tvé oblíbené vážné hudby. Díky za ty roky přátelství, přeji Ti za všechny pracovníky kliniky i za celou internistickou společnost dobré zdraví a hezké další roky života!*

*Prof. MUDr. Michael Aschermann, DrSc.,
II. interní klinika kardiologie a angiologie,
1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy a Všeobecná
fakultní nemocnice, Praha, e-mail: mascher@vfn.cz*